

Begrundelse

Villy Søvnald (SF):

Man kan undre sig over, at de fleste af Folketingets partier stadig ønsker at spille sig indflydelsen på den kommunale økonomi af hænde. Det er i hvert fald det indtryk, man får, når man ser, hvor lidt krudt man bruger på rammerne for den kommunale velfærd her i Folketinget. Det meste af energien bruges i tiden op til finanslovsforhandlingernes indgåelse i november, og så er der lidt krusninger på overfladen, når finansministeren skal have godkendt sin kommuneaftale i Finansudvalget ultimo juni. Men så er toget jo kørt. Rammerne for den lokale og regionale velfærd lægges nu og frem til den 1. juni i forhandlingerne mellem finansministeren og de kommunale medlemsorganisationer.

Derfor fortsætter vi i SF med at stille denne forespørgsel hvert forår, så Folketinget kan udæske regeringen til at give nogle svar på, hvilke mål regeringen har sat sig for at udvikle den lokale velfærd; eller vi burde måske snarere sige afvikle, for det er vel det mest præcise udtryk, man kan bruge, hvis man skal karakterisere regeringens politik i forhold til kommuner og amter i disse år. Vi har i hvert fald været vidne til nogle ekstremt stramme budgetter for kommunerne her i 2004, så stramme, at kommunerne hovedparten af stederne har måttet skære kraftigt ned i de kommunale kerneydelser i forhold til børn, i forhold til ældre, i forhold til miljø osv. Og i amterne har regeringens ensidige fokus på ventelisterne betydet, at indsatsen i forhold til de svageste er sat under betydeligt pres.

Den her debat i år bliver ekstra forstærket af, at regeringen jo vil gennemføre en strukturreform. I dag må tidspunktet være kommet, hvor regeringen også giver svar på: Hvem skal betale den regning? Skal kommunerne betale den regning, hvor pengene altså så skal tages ud af velfærdspuljen i forhold til børn, i forhold til ældre, i forhold til syge? Hvor stor bliver regningen i øvrigt? Indtil nu har der været et fantastisk hemmelighedskræmmeri fra regeringens side, hvor det har været umuligt at få et eneste tal ud af finansministeren, men jeg kan se, at han sidder og skriver så ihærdigt, og det betyder formentlig, at han kommer med nogle tal nu lige om lidt, når han skal besvare forespørgslen. Det ser vi meget frem til fra SF's side.

Vi frygter alvorligt, at hemmelighedskræmmeriet kommer til at betyde, at de mest udsatte borgere er dem, der kommer til at betale. Men

det har finansministeren mulighed for lige om et øjeblik at fortælle os. Hvad kommer den kommende strukturreform til at koste? Hvem skal betale den? Og kan finansministeren sikre, at der oven i de ekstremt stramme økonomiske rammer, som regeringen lægger, ikke kommer en ekstraregning i form af betaling af kommuneændringerne?

Besvarelse

Finansministeren (Thor Pedersen):

Jeg vil sige til ordføreren for forespørgerne: Jeg skrev ikke tal ned. Jeg noterede blot, at en kan spørge om mere end osv.

Kommuneforhandlingerne er jo som bekendt ikke startet endnu, men det kan være ganske nyttigt her at debattere de udfordringer og muligheder, som kommunerne står over for.

Fra regeringens side lægger vi afgørende vægt på, at dialogen med det kommunale selvstyre er med til at sikre stabile økonomiske rammer og tilstrækkelige frihedsgrader for kommunerne til, at de kan løse deres opgaver i overensstemmelse med lokale behov og ønsker. De politiske drøftelser indledes her i slutningen af maj måned, og derfor er det endnu for tidligt at give konkrete bud på indholdet af forhandlingerne. Men regeringen lægger vægt på, at vi ved de kommende kommuneforhandlinger opnår en aftale, der er med til at understøtte den omstillingsproces, vores velfærdssamfund nu er inde i.

I de kommende årtier udfordres det danske velfærdssamfund ligesom i de fleste andre vestlige lande af den ændrede alderssammensætning i befolkningen. Aftalerne skal derfor sikre en forsvarlig økonomisk politik og fastlægge rammer for udgifterne til service i det kommende år, som balancerer mellem hensynet til så god en offentlig service som muligt og det, der er bæredygtigt.

Kl. 10.05

Af hensyn til den overordnede økonomiske politik er det glædeligt, at vi nu kan konstatere, at kommuner og amter i budgetterne for 2003 og 2004 har levet op til de aftaler, der er indgået med regeringen. Det tyder på en betydelig styrkelse af aftalesystemet i forhold til tidligere, og det er med til at sikre, at borgerne får mest mulig service og velfærd for pengene samtidig med en større økonomisk frihed til de private husstande og den målrettede nedbringelse af den offentlige gæld.